

Sdílení pohledu na hodnocení mezi učiteli jednotlivých stupňů

- Z hlediska sdíleného pohledu na hodnocení a snahy o objektivní přístup v rámci jednotlivých škol bylo poukazováno často na rozdíly v pohledech na hodnocení a na kritéria mezi učiteli prvního a druhého stupně. Zejména jde o školy, kde se tyto dvě skupiny učitelů příliš nedostanou do kontaktu a je pak obtížné řešit návaznost kritérií prvního a druhého stupně.

Přijetí slovního hodnocení

- Od ředitelů, kteří chtějí uplatňovat slovní hodnocení, zazněla častá zkušenost s rodiči, kteří nevidí ve slovním hodnocení větší přínos a nepožadují ho.
- Školy uvádějí svá zjištění, že veřejnost, zejména rodiče, nemají zájem o slovní hodnocení a chtějí známky 1 až 5.
- Jsou školy, které od slovního hodnocení po nějakém čase ustoupily, protože nebylo přijato zejména rodiči, nepodařilo se je přesvědčit o výhodách slovního hodnocení.
- Některé školy vyhodnotily slovní hodnocení jako neefektivní, s ohledem na vynaložené úsilí učitelů na jedné straně a nezájem rodičů na straně druhé, a proto skončily s využíváním kombinovaného hodnocení u slabších žáků.

Formativní hodnocení není vnímáno jako silné téma a nemá systematickou podporu

- Mnozí učitelé vnímají situaci tak, že formativní hodnocení je ve školách prováděno spíše intuitivně. Není k dispozici dostatek možností (DVPP), jak se o formativním hodnocení dozvědět. V nabídce DVPP není dostatek kurzů zaměřených na hodnocení žáků.
- Zazněla dílčí připomínka k nedostatkům při hodnocení žáků v předmětech, jako je výtvarná a hudební výchova. Zde musí být výrazný individuální přístup k hodnocení žáků, ale hodnocení by ani v předmětech „výchov“ nemělo být podceňováno.
- Uplatnění formativního hodnocení na středních odborných školách je omezené vzhledem k nutnosti praktického ověření znalostí a dovedností pro daný obor.